

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Afdeling Politie 's-Gravenhage, 6 December 1954
Rijksvreemdelingendienst
al. nr 386/B-3a

Bijlage 3a van Vreemdelingencirculaire nr 14/1955

Betreffende:

**Betaling van kosten voor vervoer e.d. van
met schepen en andere vervoermiddelen
aangevoerde ongewenste vreemdelingen**

Ik heb de eer U het volgende te berichten.

Volgens in de praktijk algemeen aanvaarde rechtsbeginselen is de reder ten opzichte van de Nederlandse Overheid aansprakelijk voor alle kosten, voortvloeiende uit de aanwezigheid hier te lande of de verwijdering uit ons land van een door schepen van die reder aangebrachte, voor de Nederlandse overheid ongewenste vreemdeling. O.m. kan dit zich voordoen, indien door de betreffende rederij verstekelingen of passagiers zonder voldoende papieren worden aangevoerd of indien schepelingen van boord deserteren, dan wel bij vertrek van het schip door een andere omstandigheid zonder voldoende middelen van bestaan achterblijven. Het ligt voor de hand, dat de reder in zodanige gevallen alle medewerking dient te verlenen tot een zo spoedig mogelijke verwijdering van de desbetreffende vreemdelingen uit ons land en aan de Nederlandse Overheid alle kosten dient te vergoeden, welke deze wegens de aanwezigheid van deze vreemdelingen hier te lande en in verband met hun verwijdering uit Nederland heeft moeten maken.

De aansprakelijkheid van de reder zou in zodanige gevallen eventueel langs de normale civielrechtelijke weg kunnen worden verwezenlijkt.

Mocht de reder niet bereid zijn de kosten te vergoeden, dan ware deze onder het oog te brengen, dat zulks mede tengevolge zal kunnen hebben, dat in de toekomst een strengere toepassing der op het stuk van de grensbewaking en van het toezicht op hier te lande vertoevende vreemdelingen bestaande voorschriften ten aanzien van de vreemdelingen-opvarenden van de schepen der desbetreffende rederij zal plaats vinden, dan tot dusverre het geval was, zulks teneinde de Nederlandse Overheid te vrijwaren voor de schade, die eventueel door opvarenden van de schepen dier rederij voor de Overheid zou kunnen worden veroorzaakt.

Ook in het geval dat zeelieden van vreemde nationaliteit wegens ziekte hier te lande achtergebleven zijn, dienen de reders, door wier schepen deze vreemdelingen zijn aangebracht, er voor te zorgen, dat betrokkenen, voorzover hun aanwezigheid in ons land door de Nederlandse Overheid ongewenst wordt geacht, na hun herstel wederom naar het land van herkomst worden teruggebracht, terwijl deze reders tevens aansprakelijk zijn voor alle eventueel voor de Nederlandse Overheid uit hun verblijf en vertrek voortvloeiende kosten.

In dit verband moge ik tevens de aandacht vestigen op het Verdrag betreffende repatriëring van schepelingen (zie *Staatsblad* No. I 516), tot hetwelk Nederland is toegetreden, alsmede België, Bulgarije, China, Columbia, Cuba, Duitsland, Estland, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Mexico, Nicaragua, Polen, Spanje, Uruguay en Joegoslavië.

De volgende artikelen van dat Verdrag zijn vooral van belang:

Artikel 2, luidende:

Voor de toepassing van dit verdrag moeten de volgende uitdrukkingen als volgt worden verstaan:

a. onder „schip” elk schip of vaartuig van welke aard ook, publiek of privaat eigendom, dat gewoonlijk gebezigd wordt voor zeevaart;

b. onder „schepeling” ieder persoon, die werkzaam of in dienst is aan boord in welke hoedanigheid ook en op de monsterrol voorkomt, met uitzondering van kapiteins, loodsen, leerlingen van opleidingschepen, leerlingen, met wie een leerlingovereenkomst gesloten is, van de bemanning van oorlogsschepen en van andere personen in vaste dienst van de Staat;

c. onder „kapitein” ieder persoon, die het gezag over het schip voert en met de zorg daarover belast is, met uitzondering van loodsen;

d. onder „schepen van korte vaart” schepen, gebezigd voor handel tussen de havens van een land en de havens van een naburig land, gelegen binnen de geografische grenzen daarvoor in de nationale wet bepaald.

Artikel 3, luidende:

Iedere schepeling, die tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst of bij het eind daarvan in het buitenland ontscheept is, heeft recht op vervoer hetzij naar zijn land, hetzij naar de haven, waar de arbeidsovereenkomst aangegaan werd, hetzij naar de haven waar de reis is aangevangen, overeenkomstig de bepalingen van de nationale wet ¹⁾, welke de nodige voorschriften dienaangaande moet geven en in het bijzonder moet vaststellen, te wiens laste de kosten van repatriëring komen.

De repatriëring wordt als voldoende verzekerd beschouwd, indien de schepeling een behoorlijke betrekking wordt verschaft aan boord van een schip, dat zich begeeft naar een der bestemmingsplaatsen, bedoeld in het vorig lid.

Als gerepatriëerd wordt beschouwd de schepeling, die ontscheept is hetzij in zijn eigen land, hetzij in de haven waar de overeenkomst aangegaan werd of in een naburige haven, hetzij in de haven waar de reis is aangevangen.

De nationale wet of, bij gebreke van wettelijke bepalingen, de arbeidsovereenkomst zal de voorwaarden vaststellen, waaronder de vreemde schepeling die aan boord gekomen is in een ander land dan het zijne, recht heeft op repatriëring. De bepalingen van de vorige leden blijven echter van toepassing op de schepeling aan boord gekomen in zijn eigen land.

¹⁾ Zie Wetboek van Koophandel artikel 443.

Artikel 4, luidende:

De kosten van repatriëring kunnen niet ten laste van de scheepeling gebracht worden, indien hij achtergelaten is tengevolge van:

- a. een ongeval hem in dienst van het schip overkomen;
- b. schipbreuk;
- c. een ziekte, welke noch door zijn opzet noch door zijn schuld veroorzaakt is;
- d. ontslag om redenen, welke hem niet toegerekend kunnen worden.

Artikel 5, luidende:

De kosten van repatriëring moeten omvatten alle uitgaven met betrekking tot vervoer, de huisvesting en de voeding van de scheepeling gedurende de reis. Zij omvatten eveneens de kosten van onderhoud van de scheepeling tot aan het ogenblik vastgesteld voor zijn vertrek.

Wanneer een scheepeling gerepatriëerd wordt als lid van een bemanning, heeft hij recht op beloning voor zijn diensten verricht gedurende de reis.

Artikel 6, luidende:

De openbare macht van het land, waar het schip staat ingeschreven, is gehouden te waken voor de repatriëring van alle scheepelingen in geval het onderhavige verdrag op hen van toepassing is, zonder onderscheid van nationaliteit van de scheepelingen; indien nodig zal zij de kosten der repatriëring voorschieten. Behalve voor wat betreft de kosten van vervoer e.d. van scheepelingen, geldt ook voor met andere vervoersmiddelen aangevoerde ongewenste vreemdelingen, dat de uit hun verblijf in en verwijdering uit ons land voor de overheid voortvloeiende kosten zoveel mogelijk op de eigenaars van die vervoersdiensten moeten worden verhaald.

De Minister van Justitie,
L. A. DONKER.

Aantekening: In alle gevallen waarin vreemde zeelieden — al of niet visumplichtig — tot Nederland moeten worden of noodgedwongen (spoedshalve) reeds werden doorgelaten op grond van medische indicaties, na conform het voorgaande contact te hebben opgenomen met de betrokken cargadoor van het schip betreffende:

- a. garantstelling voor de kosten van ziekte en verblijf,
- b. garantstelling voor het verlaten van Nederland na genezing,

dient **Vreemdelingencirculaire L** te worden toegepast.

Deze handelingen staan uiteraard buiten het geleiden voor- of de mededeling achteraf aan het betrokken H.v.P. (Red.).

Aan:

*H.H. Procureurs-Generaal, fgd. Directeuren
van Politie;
Hoofden van plaatselijke politie;
de Heer Administrateur voor de Grensbewaking.*